

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

120

MAAS EN PEEL

ZOMER 2020

Omslag: Mia Karsten werd in 1927 secretaresse van Succulenta. Zij bleef dit tot juli 1933, toen zij in verband met haar drukke werkzaamheden voor Kon. Ned. Mij. Voor Tuinbouw en Plantkunde hier mee moest stoppen.

In 1947 emigreerde zij naar Zuid-Afrika, waar ze eerst in Grahamstown, later in Mbabwe en tenslotte in Kaapstad woonde. Ze heeft kennelijk veel voor Succulenta gedaan, want ze was ere-lid van deze vereniging.

Ze publiceerde over botanische onderwerpen, vooral over de flora van Zuid-Afrika. Enkele publicaties zijn verschenen in Succulenta tssen 1930 en 1950.

Mia Karsten overleed op 88-jarige leeftijd op 20 april 1990. Haar as werd op haar verzoek uitgestrooid over Kirstenbosch.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 120 Zomer 2020 29^e jaargang

Kwartaalblad van SUCCULENTA

Maas & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2

5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

E-mail j.a.schraets@hccnet.nl

Programma

Jack Schraets

De Coronavirus pandemie verlamt de activiteiten van onze afdeling al enige maanden. Dat kost ons dit jaar in ieder geval de Open Dag en de Exotische Plantenmarkt. Ook de bijeenkomsten van april, mei en juni konden niet doorgaan vanwege de overheidsmaatregelen.

Het bestuur hoopt in augustus op een bijeenkomst (mogelijk in Ospel). Ingeval dat gebeurt ontvangt U daarvan bericht van het bestuur.

Ongetwijfeld zijn vrijwel alle verenigingen getroffen door het plotselinge optreden van het Coronavirus.

Tot voor kort vond ik het optreden van grote epidemieën als bijvoorbeeld de zwarte pest in het verleden iets wat definitief verleden tijd was. 2020 zal me blijven als het jaar waarin me duidelijk werd, dat de mens nog niet echt gevorderd is op de weg naar beheersing van alle kwalen. Mij is duidelijk geworden, dat onze wetenschap nog erg in de kinderschoenen staat.

Dus nog steeds is de mens een wezen dat in angst en vrees moet ondergaan wat het lot beslist. Dat is niets nieuws, want dat is altijd zo geweest, maar de moderne mens was zich daarvan soms misschien te weinig bewust, althans hij realiseerde zich dat niet of nauwelijks.

Misschien is dat besef iets nuttigs wat ik heb geleerd in de laatste maanden.

Op dit moment is het belangrijkste, dat U allen vrij blijft van Corona.

Daarom: geniet nu maar een tijdje alleen van Uw planten. Als U dan ook nog af en toe een mooie opname van Uw planten maakt is het misschien mogelijk daarvan later dit jaar Uw medeleden te laten meegenieten!

Gedachten van een voorzitter 17

Williejan Rooijackers

Deze keer in een iets andere vorm. Er valt veel te zeggen, maar weinig te melden (maart tot juni 2020). Een tijd waarin we min of meer op ons zelf zijn aangewezen. Een nieuwe kleine wereld. Deze gedachten van een voorzitter begint met een mail naar de leden. Hieronder treft U onder andere een aantal mailtjes waarin diverse leden reageren, iets zeggen over wat hun bezig heeft gehouden tijdens de coronatijd.

Beste leden, cactusvrienden.

Hopelijk ontvangt U dit bericht in gezonde gezondheid. Nog beter hopelijk is alles ook goed met Uw familie, vrienden en naasten. De cactuswereld beperkt zich hoofdzakelijk tot internet. Nog nooit heeft aan het begin van het seizoen onze tuin er zo mooi bij gelegen. Ook de cactussen, tillandsia's en andere succulenten staan een zeer verzorgd bij. Het is bijna te netjes, maar ja nog nooit had ik zo veel tijd om alles in orde te maken. Alle karweitjes die mijn vrouw maar kon bedenken zijn gedaan. Hoewel ik gewoon door moet werken, vitale functie categorie/prio 1, voelt dat toch goed. Het zijn overigens maar 21 uur in de week maar het voelt als een uitje, een dagje weg. Het is fijn om aan het werk te zijn, even van huis weg. Niet dat het thuis niet fijn is. Ik prijs me zelfs gelukkig met een supervrouw maar inmiddels heb ik het thuis wel een beetje gezien. Zelfs de hond vindt dat ze teveel uitgelaten wordt, tegenwoordig eerder 20 kilometer dan 15 kilometer per dag. Heel voorzichtig hoop ik dat we elkaar nog voor de zomer gaan ontmoeten, op de buiten bijeenkomst in juni of misschien nog wel op de beurs. Een erg voorzichtige hoop omdat het uiteindelijke afschalen van de maatregelen langzaam zal gaan. Er zijn immers nog zoveel dingen die ik, wij willen doen, mensen die we willen ontmoeten en mooie herinneringen die we willen maken. Mensen die we even willen vasthouden, een aai en een knuffel. Vertroetel Uw planten, ben lief voor elkaar, koester wat je hebt, let op elkaar maar houdt een beetje afstand. Voor Uw allen een virtuele knuffel.

Groet Williejan Rooijackers.

Het zijn inderdaad vervelende, ongekeerde tijden. De gestelde maatregelen zijn nodig om het virus onder controle te krijgen. Omdat de meeste van ons in de categorie " kwetsbaar" vallen hoop ik dat iedereen zich aan de regels houdt zodat wij en onze naasten gezond blijven en snel in de toekomst weer naar het normale kunnen. Onder normaal valt elkaar weer ontmoeten, praten over hobby, knuffelen met kinderen en kleinkinderen enz, enz. Eigenlijk zoals het we het ons kunnen herinneren zoals het geweest is. Ik hoop dat iedereen gezond is en

Onames: Huub Caelen

blijft en we ons snel weer kunnen ontmoeten. Doordat de scholen ook dicht zijn heb ik ook wat meer tijd en kan ik de onuitputtelijke klusjes die mijn vrouw in gedachte heeft en uiteraard ook achterstallig onderhoud uitvoeren. Ik hoef me niet te vervelen. Ik geloof dat huizen en tuinen in Nederland al lang niet meer zo schoon en opgeknapt zijn. Elk nadeel heeft zo zijn voordeel. Ik heb ook mijn verzameling in orde en geplaatst in de nieuwe kas. Ik ben qua plaats groter gegroeid en zie nu mogelijkheden om de verzameling te vergroten. Open kas gaat dit jaar ook aan mij voorbij maar ik hoop in de toekomst hieraan deel te nemen. Voor leden die mijn verzameling willen bekijken heb ik altijd open kas. Even bellen en dan zorgen we dat de koffie niet klaar staat maar vers gezet wordt. Misschien is het leuk als ook anderen iets vertellen en foto's plaatsen zodat we toch op de hoogte blijven van elkaar en onze hobby. Van uit Grevenbicht veel groeten, goede gezondheid en ondanks alle regels toch prettige en zonnige (in de tuin of kas) paasdagen. Huub en Marleen Caelen.

Mijn mijmeringen over van alles begin van de week , sommige hebben het mogelijk al gelezen op Facebook. Corona , we mogen de deur niet uit. Het wordt lekker warm in de serre , dus ga ik mijn plantjes verzorgen. En dan vind ik toch dat een paar van de *Haworthia*'s er niet jofel uit zien. Strengere controle dus! Ojee wolluis ! Dus haal ik een plant uit zijn pot. Wolluizen zo groot als schapen loeren mij aan plakkend aan de wortels. Nou ja lammetjes dan. (Ooit woordkeus Theo Nabben) Dus schoonmaken afwassen laten drogen. Volgende ! Ik bekijk 't etiket , *Haworthia truncata* plantenmarkt 2003. Dat is lang geleden , dat is denk ik op de ooit leuke markt in Asten bij 't klokkemuseum geweest. Die al jaren niet meer is. Mooie *H. Maughanii* , gekregen H Knapen 2002 staat op t etiket. Gelukkig die leeft gewoon nog, de plant en de geveer. Nog een *maughanii* , gekregen na overlijden van K.Beckers juni 2006 . Mooie grote *truncata* Uitenbroek 2006 gekregen van W Flos vlak voor zijn overlijden in 2014. Een *Crassula tomentosa* , ook wolluis ! A.Parent 2004. Hij is in 2003 overleden en zijn weduwe heeft de planten indertijd aan Theo Gommans geschonken om in de kas te zetten in Overloon. Omdat ze zo klein waren mocht ik de kleintjes eruit zoeken. Heb er nog steeds een aantal van. De kas en ook Theo zijn alleen nog herinnering. *Adromischus* , gekregen M. Senders 2003, *Crassula deceptor* M. Senders 2005. *Crassula barkleysyn. teres* Mien v. Brussel sept 2002. Allebei nog in leven Mien zelf erelid, al heeft ze haar hobby al zoveel jaren terug op moeten geven. Tjonge , zo kan ik nog wel even door gaan. Het wordt komende week mooi weer , ik heb dus zat te doen. Ik ga gewoon echt alles goed checken en zonodig verpoten. Er komen ongetwijfeld ook nu leden van onze vereniging te overlijden. Hopelijk niet door het corona virus. Zolang ik in mijn serre blijf ben ik veilig. Heb ondanks dat de mensen overleden zijn mooie en fijne herinneringen aan allemaal. En die komen nu boven, nu de wereld stil lijkt te staan. Ondertussen zit ik met een bak "naakte" schoongewassen *Haworthia*'s, dus ik krijg voorlopig mijn tijd wel om. Wat zal ik een schone planten hebben na deze crisis. Blijf iedereen alstublieft gezond ,ik ga weer aan de slag. Naschrift : Mijn plantjes zitten weer in potjes , het weer is nu nog mooi, maar schijnt te veranderen. Ik had ook graag iedereen volgende week gezien in Ospel. Helaas, maar er komen heus wel betere tijden toch?

Groet Marian Wijnands

Hallo. Het zijn inderdaad moeilijke tijden . Ik ben blij dat ik weer met cactussen ben begonnen , zorgt toch mooi voor afleiding. Ik vind het vooral jammer dat de bijeenkomsten , beurzen en open deurdagen niet doorgaan. Gelukkig hebben we Facebook en internet waar je toch nog wat plantjes kunt scoren. Ik ben ook bezig om wat plek te maken voor winterharde cactussen . Verder ben ik druk met de zaailingen te verspenen Omdat verspenen meer plaats vergt , heb ik een extra platte bak gemaakt voor de planten 1.80 m x 0.80 m Maar zoals

Opnames Cor de Veen

jullie zien is hij al vol , en heb ik pas de helft van de zaailingen verspeend . Nog een bak plannen ? Zo , hopelijk kunnen we snel onze hobby weer volledig opstarten , tot dan blijf allemaal gezond en geniet van je hobby.
Groetjes Cor de Veen.

Huisarrest.

Beste cactusvrienden. Ik zit hier jullie verhalen te lezen wat een bofkonten zijn jullie dat je deze hobby nog kunnen uitvoeren en nog bezichtigen op je gemak Dit is mij niet meer gegeven op mijn oude dag maar ik kan wel genieten van jullie verhaaltjes en de plaatjes erbij Dat verzacht veel en zo voel ik me nog steeds betrokken bij de club. Velen van u zullen mij niet kennen maar ik ben toch al 47jaar lid en heb ook nog alle belangstelling voor wat er reilt en zeilt bij de club . Helaas is het mij niet mogelijk om de vergaderingen bij te wonen aangezien mijn leeftijd en gezondheid dat niet toelaten.

Ik wens iedereen veel cactusplezier dit seizoen ook al is dit een rare tijd. Maar ik voel me een zeer gelukkig mens dat geen van mijn familieleden besmet is met deze ziekte.

Probeer allemaal deze ziekte te ontlopen verder heel veel groetjes van die oude tante uit Someren.

Mien van Brussel.

Williejan.

Hoe mijn eigen verzameling erbij staat heeft U rond de Paasdagen kunnen zien op mijn facebook pagina en op de facebook pagina van de afdeling. Inmiddels ben ik wel meer gaan doen met diverse Belgische facebookgroepen, uiteraard Succulenten en cactussen, Succulenta facebookgroep en de Succulenta Maas en Peel facebookgroep. Ik kan U de Succulenta facebookgroepen aanraden.

Een mooie manier om informatie te delen, vragen te stellen en “binnen te kijken” in andere verzamelingen. Maar ook om zelf foto's te delen van een plant bv de hierbij geplaatste *Acanthocalycium*.

Opname Williejan Rooijackers

Terug naar de mail.

Hallo allemaal, hopelijk iedereen in goede gezondheid. Omdat we gezien de situatie elkaar moeilijk kunnen bezoeken om onze verzamelingen te bekijken en bepraten hier nog enkele foto's van mijn verzameling in bloei. Laat ook via mail en/of facebook ook jullie verzameling zien.

Groetjes Huub en Marleen.

Hallo allemaal, hopelijk iedereen in goede gezondheid. Omdat we gezien de situatie elkaar moeilijk kunnen bezoeken om onze verzamelingen te bekijken en bepraten hier nog enkele foto's van mijn verzameling in bloei. Laat ook via mail en/of facebook ook jullie verzameling zien.

Groetjes Cor de Veen.

Bij beide laatste berichten via de mail zijn diverse mooie foto's meegestuurd. Bij dit artikel zijn enkele foto's bijgevoegd. Wat Huub en Cor doen is mooi, het delen van de hobby met medeliefhebbers.

Het elkaar gaan bezoeken, niet in clubverband met gewoon van de ene liefhebber naar de andere, wordt een steeds belangrijker onderdeel van de hobby. Waarschijnlijk kent U sommige liefhebbers al jaren en heeft U nog nooit zijn of

haar verzameling gezien. Buiten het elkaar bezoeken worden sociale media ook steeds belangrijker. Als medium om je hobby te delen met anderen is het uitermate geschikt. Natuurlijk hoop ik dat we later in het jaar weer “normale” ledenbijeenkomsten kunnen hebben. Laten we eerst maar eens in augustus beginnen met een buitenbijeenkomst. Tegen die tijd weten we ook meer wat er mogelijk is in LimianZ en kunnen we verder kijken. Voor U allen een virtuele knuffel van mij. Blijf goed voor U zelf, naasten en Uw planten zorgen.
Williejan.

Opnemes Huub Caelen

Werkzaamheden in de succulentenkas Jochumhof

Ruud Doek, namens vrijwilligers van afd. Maas & Peel

Elke 7 jaar moet de grond in de kas van de Jochumhof worden ververst. Dus hanteren de vrijwilligers van de Jochumhof een strak schema waarin dit netjes is vastgelegd.

Hier een verslag van hun werkzaamheden.

Dit jaar werd het middengedeelte aangepakt, daar waar de grote zuilcactussen staan. Deze grond werd in het verleden maar oppervlakkig weggehaald en vernieuwd, de laatste keer in 2013. Deze winter is daarom besloten om zoveel mogelijk de oude grond in het middengedeelte te verwijderen en aan te vullen met nieuwe grond. Tevens werden bijna alle planten aan een nader onderzoek onderworpen om te achterhalen waarom er toch zoveel wortelrot ontstond in de wintermaanden. Omdat *Beaucarnea* 's (Olifantspoten) niet thuis horen in de cactusborder, zijn ze verwijderd en elders geplant. De *Agave* plant is rechtgezet. In totaal werd 4 m³ grond afgevoerd door de vrijwilligers. Nieuwe grond werd geleverd vanuit het tuincentrum in Ospel. Het is een speciaal mengsel voor cactus- en vetplanten. De nieuwe grond bestaat nu uit 1/3 deel turf, 1/3 deel kokosvezel, 1/3 bims (puimsteen). Dit alles zorgt voor een zeer luchtig grondmengsel waarvan we hopen dat deze grond snel opdroogt na een sproeibeurt in de zomermaanden of tijdens de rustperiode in de wintermaanden. Tijdens het ontgraven van de oude grond stuitte we op ongeveer 30 cm diepte op een ondoordringbare leemlaag van 15 cm dikte. De laag is nu op veel plaatsen verwijderd of doorbroken, dit zodat deze laag weer waterdoorlatend wordt en de planten geen natte voeten houden in de wintermaanden. Veel planten zijn nagekeken en waar nodig gesnoeid. De gesnoeide goede delen van de planten worden weer aan de wortel gebracht voor nieuwe aanplant en/of verkoop. Momenteel wordt 4 m³ nieuwe grond ingebracht in de kas. Het probleem echter is dat deze grond nu nog veel te nat is. Als deze grond in contact komt met de bestaande grondwortels van de planten treedt in deze rustperiode wortelrot op en kan de plant in het voorjaar dood gaan. Derhalve worden voorlopig de oude planten niet teruggeplaatst totdat de nieuwe grond voldoende is opgedroogd. Dat kan 4 – 8 weken gaan duren. We verwachten dat eind mei, de cactuskas weer op orde is.

Beaucarnea (Olifantspoot). Opname: Ruud Doek

Tuinenreizen met de Kuipplantenvereniging (3)

Rob Boers

Zoals ik de vorige keer al zei, hier iets over de Tübingen, een stadje zo'n 35 km ten zuiden van Stuttgart, wat we op 12 juni 2010 bezocht hebben. In de ochtend een stadswandeling gemaakt en na de lunch in de middag naar de botanische tuin van de Universiteit. Ik zal eerst in het kort iets over de stad zelf ver-

tellen.

Tübingen is een universiteitsstad met zo'n 90.000 inwoners waarvan bijna 30.000 studenten. Het ligt in een dal en de Neckar stroomt er doorheen, deze rivier ontspringt in het Zwarte Woud stroomt eerst noordoostwaarts dus ook door Tübingen, daarna noordwaarts en tenslotte westwaarts om

bij Mannheim in de Rijn uit te monden. In Tübingen kan men op de Neckar een vaartochtje met een "Stoherkahn" maken, een platte boot die voortgeduwd wordt met een lange stok vanaf de bodem van de rivier (foto 1). In de stad zijn veel bezienswaardig-

heden, prachtige vakwerkhuisen en boven op een heuvel een kasteel vanwaar men een mooi uitzicht heeft over de omgeving. Op foto 2 een impressie van de stad.

De botanische tuin.

De geïnteresseerden konden de botanische tuin gaan bezoeken, de anderen ble-

ven in de stad. De tuin ligt iets ten noorden van de stad op een heuvel, ongeveer 7 km rijden vanaf het centrum, dus we werden er met de bus naar toegebracht. Daar aangekomen hadden we een kleine 3 uur de tijd om rond te lopen. De toegang is gratis.

Je gaat naar binnen en komt meteen in een grote rotstuin, (foto 3) deze ligt op

een helling en je kunt er duizenden planten en plantjes bekijken, allemaal voorzien van naambordjes. Men wordt verzocht op de paden te blijven en de planten niet aan te raken, zelfs het meenemen van zaden is ten strengste verboden, daarentegen was

bij de uitgang een winkeltje waar de meeste zaden alsmede planten te koop waren. Onder in het dal stroomde een beekje en waren vijvertjes met moerasplanten (foto 3a), er tegenover op een helling een orchideeënweide met veel inheemse orchideeën (foto 4). Verder zijn er een

voorjaarstuin, een voorjaars- en zomerbloementuin, een heidetuin, een bamboetuin, een tuin met Aziatische en Noord-Amerikaanse vaste planten, een alpinekas enz. te veel om op te noemen. Via een ander pad kan men naar boven lopen en ziet men op een andere heu-

vel kassen liggen, 6 zeshoekige kassen (als men er bovenop kijkt lijkt het een stukje van een honingraat) vormen het Tropicarium, met (de naam zegt het al) tropische planten. Iets hogerop ligt een grote kas, onderverdeeld in een subtropenkas met een aquarium en een cactussen- en succulenten-kas (foto's 5, 6 en 7) Hierna vertrok ik weer naar de uitgang en kwam langs de voorjaars- en zomerbloementuin (foto 8).

De bus reed terug naar Tübingen om de mensen op te pikken die in de stad gebleven waren en daarna een uurtje rijden naar ons Hotel in Ditzingen.

De volgende keer laat ik iets zien van het bloemeneiland Mainau in de Bodensee, het hoofdoel van deze reis.

Mijn cactus verzameling van A tot Z (4)

Harrie Knapen

Dus is nu de letter D aan de beurt.

Van de letter D zijn mij maar enkele soorten bekend namelijk slechts 4, dus dat is voor mij gemakkelijk want dan hoef ik niet zo'n lang verhaal te maken.

Dendrocereus - *Denmoza* - *Discocactus* - *Disocactus*.

En van deze 4 soorten komen bij mij in de kas er maar 2 voor namelijk de *Denmoza* en de *Discocactus*, dus dat wordt deze keer maar een kort verhaal. Maar altijd beter dan niets .

Denmoza rhodacantha

De *Denmoza rhodacantha* en de *Denmoza erythrocephala*. Het is een geslacht van cactussen gevonden in Argentinië, bestaande uit slechts twee soorten. De naam van het geslacht is een anagram van de westelijke provincie Mendoza. Groeiend op een hoogte van 800 tot 2800 meter. Deze soorten groeien langzaam en blijven lang rond van vorm om later als ze ouder zijn kort kolomvormig te worden van 50 tot 150 cm hoog en de diameter van de plant wordt 15 tot 30 cm. De kleur van de stam varieert van lichtgroen tot donkergroen. De plant heeft 15 tot 30 ribben en de bloemen zijn zygomorf met een maximale lengte van 7,5 cm en ze zijn

roodachtig van kleur en hebben witte haren op de bloembuis. De bloem opent voldoende om de stamper en de meeldraden naar buiten te laten komen, zodat ze bestoven kunnen worden door de vogels. De vrucht is bolvormig en heeft een diameter van 2,5 cm en is lichtgroen van kleur. Ze zijn ook soms roodachtig van kleur. De naam komt uit het grieks en betekent rode rug. Verzorging: Het is een zeer langzame groeier liefst in de volle zon. Hij is ook winterhard tot -8 graden. Goed gedraineerde grond en een enkele keer water geven en dan weer uit laten drogen. Buiten in de zon en in de kas een beetje schermen want ze willen wel eens brandvlekken krijgen. De *Denmoza rhodacantha* bestaat in twee verschijningsvormen namelijk een met donkere

bedoorning en een met lichte tot gele bedoorning. Dat is een cultivar met de naam *Denmoza rhodacantha* var. *diamantina*.

De *Discocactus* is een geslacht bestaande uit 11 verschillende vormen. De soort komt voor in Zuid-Brazilië, het oosten van Bolivia en het noorden van Paraguay. De naam is afkomstig van het oud-griekse woord Disco (=schijf). De soort werd met uitsterven bedreigd in de natuur. Door de tuinbouw en de winning van kwarts-zand. Maar nu is de populatie stabiel, omdat de bevolking het gebied beschermt. De *Discocactus horstii* is een van de bekendere soorten. Door zijn vorm en de rode kleur en ook de witte bloemen die heel sterk ruiken. Voor ons is hij de bekendste uit het geslacht *Discocactus*. Groeiend op een hoogte van 800 tot 1200 meter boven zee-niveau. Daar groeit hij in kwartsgrind en zand onder de struiken. Het is een bolvormig geslacht maar hij blijft wel behoorlijk plat van vorm. Als de plant volwassen is krijgt hij een cephalium en geeft dan veel witte bloemen met een sterke, zeer aangename geur. Het is geen gemakkelijke plant om te kweken. Je moet de kas vorstvrij houden, liefst 15 graden in de plus als hij op eigen wortel staat en als het een ent is dan ook 8 graden in de plus. Ze kunnen goed een zonnetje verdragen maar een klein beetje schaduw vinden ze ook prima. Jonge zaailingen worden geënt, omdat ze langzaam groeien en rotgevoelig zijn. Ze kunnen geen lange droge periodes aan. Maar ook niet te veel water in een keer omdat ze een zwak wortelstelsel hebben. Ze vinden het ook niet leuk om verpot te worden. Het duurt namelijk lang voordat ze weer goed aan de wortel zijn. De plant wordt ongeveer 8 cm in doorsnee met een cephalium van 5 cm. Het plantenlichaam is eerst groen en als hij volwassen is wordt hij donkerrood/bruin. Het zijn nachtbloeiers en ze bloeien flink met mooie witte bloemen. Uit een cephalium bedekt met lichtbruine wol. En de zaadbessen zijn ook wit. Vermeerderen door te zaaien en dan enten.

Discocactus cristallophylus

Trichocereus

Williejan Rooijackers

De laatste tijd deel ik mooie bloeiende planten en mijn vragen over planten op de facebookgroepen van Succulenta en de afdeling. Zo heb ik er recent een erg mooie bloeiende *Acanthocalycium* op gezet en een klein verhaaltje over een *Pachypodium brevicaule*. Ik dacht iets bijzonders te hebben, bleek echter vrij normaal te zijn. Kijk dat weet je dan weer. Het ging overigens over een exemplaar dat eerst een lange opstaande steel maakte en vervolgens in de top ging bloeien.

Terwijl normaalgesproken de bloem direct op de plant zit. Diverse reacties van liefhebbers die dat ook hebben en een verklaring waarom. Leukste daarvan was dat een reactie van de originele verkoper van deze twee planten kwam. Aad (Vijverberg) bedankt hiervoor.

Maar goed, er wordt ook verwacht dat ik zo nu en dan iets schrijf voor het afdelingsnieuws dus niet alles kan op facebookgroepen of op de mail.

Bij de laatste bijeenkomst hadden we een verloting en het “prijzenpakket” werd aangevuld door een drietal stukken van een *Trichocereus*. Een buurtbewoner bij Huub Caelen snoeit ieder jaar zijn plant en de stukken brengt hij naar Huub. Annelies en ik hebben al een aantal keer gezien dat een liefhebber een stuk van een zuil niet rechtop plant doch neerlegt en zo laat bewortelen.

Aan het eind van de verloting op die februariavond hadden we een stuk van een *Trichocereus*. Gelukkig al mooi ingedroogd. Plat in een bak gelegd met droge grond, begin mei een beetje water gegeven en nu eind mei komt de eerste scheut tevoorschijn. Precies wat we hoopten, bovenop. Zie foto's. Eerste fase van dit probeersel is geslaagd. Hopelijk komen er nog meer scheuten en gaan ze ook goed de lucht in.

